

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370926160/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Og han kom aandeløs sturtende til Johan samme Eftermiddag, som hun ude i Køkkenet, hvor han havde gjort sig et Ærinde efter et Glas Vand, havde givet ham hans første Kys. Da han havde drukket Vandet, havde hun smilende spurgt ham, om der var mér han ønskede, og da han saa — blussende rød og med bankende Hjærte — havde sagt: at kysse Dem, havde hun svaret: »det maa du saamænd gærne, min søde Dreng!« — og saa var det lykkelige Øjeblik indtruffet.

Johan hørte i Begyndelsen ganske gærne paa den Art Historier, hvoraf Tage efterhaanden oplevede ikke saa faa. Han var selv en yderst frygtsom Natur, især forlegen overfor Fruentimmer, men han havde intet imod at høre om, hvad han ikke selv vovede. Kun stræbte han at foragte Tages Tjenestepigehistorier, som noget ganske uværdigt, skønt han unægteligt en Aften, da han spiste hos Tages Onkel, misundte ham kraftigt, medens den store Pige smilende vartede op ved Bordet. Han talte ofte med Tage om, hvor meget det rent sjælelige Moment betød i Kærligheden og om hvorledes den blev højest uskøn, rent ud dyrisk, naar dette manglede —

og Tage indrømmede det ganske, stærkt gennemtrængt af sin egen syndige Natur.

Da var de ganske nær ved at blive Studenter.

Saasnart Johan var kommen til Universitetet, begyndte han at læse Kierkegaard. Og han tilregnede sig med Ærbødighed hele den videnskabelige Jargon, hvori Skrifterne var holdte.

Denne passede desuden saa godt til de filosofiske Forelæsninger, han skulde høre ved Universitetet. Professoren gennemgik i to Semestre — omtrent syv Maaneder — alle Filosofiens Systemer fra Heraklit til Herbert Spencer. Han lærte de attenaarige Vidsomselskere først selve Teorierne, og dernæst paapegede han deres Mangler og Fejl. Han fik Russerne mange Gange til at le over Malebranches Naivitet og til at trække paa Smilebaandet over Leibnitz' Monader.

Johan blev til Eksamen hørt i Hegels System, og paa ti Minuter gjorde han det grundigt af med denne Filosof, der unægteligt havde blændet mange klare Hoveder, endogsaa Martensen, men hvis Fejl nu var opdagede og fastslaaede.